

LUCIAN DAN
TEODOROVICI

Cercul nostru
vă prezintă:

roman

Ediția a III-a

POLIROM
2020

Cum aici nu pare să fie locul în care aş putea afla ceva cu privire la soarta femeii lovite de prietenul meu, mă îndrept spre staţia de călători, sperînd să dau peste vreo prostituată care să-mi poată oferi cîteva răspunsuri.

Speranţele nu-mi sînt înşelate. Chiar lângă clădirea gării, cîteva fete, sprijinite de pereţi, îşi fumează ţigările, în aşteptarea clienţilor. Ochesc una aflată la o oarecare distanţă de grup şi, ascunzîndu-mă într-un loc mai întunecos, o chem, mai mult şoptit. Aia se uită în toate părţile, numai spre mine nu, aşa că-s nevoit să ies ceva mai la lumină, pentru a fi văzut. În cele din urmă se uită unde trebuie, dar, odată cu ea, privesc în direcţia în care mă aflu şi cîteva dintre celelalte fete. Cea strigată se apropie de mine, zîmbitoare, şi, aruncîndu-mi o otheadă care ar vrea să însemne că înţelege de ce mă ascund în întuneric, întrebă:

— Ce, ți-e ruşine, frumosu'? N-are de ce, stai calm. Şi ele, spune, arătînd spre celelalte, tot cu aceeaşi treabă ca şi mine s-ocupă.

— Eu nu pentru treaba asta am venit, continuu să vorbesc în şoaptă. Aş vrea numai să mă lămureşti într-o chestiune.

Fata se încruntă brusc, lasă buzele să i se strîmbe a dispreţ şi dă să-mi întoarcă spatele. În clipa aia le văd pe celelalte şuşotind şi apoi îndreptîndu-se spre noi. Aşa că nu am ce face, o apuc de mină pe prostituată şi-i zic:

— Hai că te plătesc.

Apoi o trag după mine.

— Da' grăbit mai eşti! constată ea, în timp ce-şi potriveşte pasul cu al meu. Mai întîi zici

că nu vrei, apoi te porți de parcă nu ți-ar mai sta-n pantaloni.

Nu-i răspund, fiind preocupat doar să mă îndepărtez suficient de celelalte fete, dintre care unele e foarte posibil să se fi aflat în bar cu o seară înainte. După nici cincizeci de pași, fata se oprește însă, arătînd cu mîna spre o toaletă publică.

— Aici e, o aud.

— Ce-i aici?

— Da' unde vrei să mă duci, acas' la tine? Nu merg! ridică ea vocea. De un' să știu că nu ești un ucigaș, sau naiba mai știe ce, vreun pervers care mai aduce încă zece bărbați, ca să-și facă treaba cu mine? La tine acasă poți să-mi faci ce vrei, n-am cum să m-apăr. Așa că nu merg!

Înțeleg că acea toaletă e locul în care ar trebui să aibă loc actul sexual. Și mai înțeleg că cea de lîngă mine e aproape de a-mi face o scenă. Avînd în vedere toate acestea, gîndesc că decizia cea mai înțeleaptă ar fi să nu fac nazuri. Și să accept condițiile ei.

În ciuda faptului că mintea nu mi s-a limpezit chiar întru totul după beția din seara asta, reușesc totuși să-mi dau seama că zimbetul plin de subînțeleș al îngrijitorului toaletei în momentul în care îi vîr în mîna, la îndemnul însoțitoarei mele, două bancnote e destul de umilitor pentru mine. Și mai umilit mă simt însă cînd, odată intrați într-o cabină, fata întinde mîna spre mine, cerîndu-mi o anumită sumă de bani.

— N-o fac decît după ce m-asigur că ești corect, zice. Cînd eram mai tînără și mai proastă,

primeam banii p-ormă, e-aveam încredere. Numa' că unii fugeau, după ce-și făceau treaba, iar eu rămineam cu buzele umflate.

Îmi amintesc de seara trecută, cînd am ieșit din casă cu gîndul de a face exact ceea ce mi se oferă acum. Îmi vine să rîd, dîndu-mi seama cît de stupidă, de lipsită de plăcere e scena asta. Îmi vine și mai tare să rîd cînd mă gîndesc că aș prefera, în mod clar, să mă aflu acum în camera mea, în fața vreunei reviste pornografice, decît aici, într-o cabină de toaletă, avînd în față o fată care, încruntată, așteaptă cu mîna întinsă să-i dau bani.

Număr, fără nici o plăcere, bancnotele în mîna ei. Și observ cum, cu fiecare hirtie care-i este așezată în palmă, zîmbetul i se lățește între obraji.

— La banii ăștia, vorbește ea mulțumită, îți fac serviciu' complet.

Erau aproape toți banii pe care îi aveam. În buzunar abia dacă mi-au rămas cît să-mi acopăr costul mîncării pe două-trei zile. Dar, pentru că n-ar avea nici un rost să mă plîng, negăsind aici destulă sensibilitate pentru așa ceva, acum mă interesează ce sens dă fata, în situația de față, cuvîntului „complet”.

— Adică și normal, ș-oral, mă lămurește simplu și, mi se pare mie, chiar cu oarecare candoare.

Prin felul cum vorbește, reușește să facă în așa fel încît reținerea pe care am avut-o cînd am intrat aici să-mi dispară încetul cu încetul. Așa că mă bucur de prilejul pe care, prin vorbele ei, mi-l oferă pentru a face o glumă. Și-i spun:

— Vreau numai serviciul oral.

Ea se miră, apoi se încruntă:

— Bine, dacă numa' asta vrei... Da' îți spun, să-ți fie clar: odată ce-ai apucat să-mi dai banii, nu mă mai interesează ce vrei. Să știi că dați rămin!

— Vreau doar să vorbim, îl explic, încercînd un zîmbet binevoitor. Era o glumă: oral, adică vorbit.

— Oral înseamnă cu gura, prostule.

— Pai, da. De vorbit nu vorbești cu gura?

Pentru ea nu poate fi altfel decît o glumă fără sare și piper. Și, dacă mă gîndesc bine, așa e și pentru mine. Totuși, nu știu cum, dar, deși am toate motivele să fiu cît se poate de agasat de situație – sînt într-o toaletă publică și aștept ca o prostituată să-mi spună dacă o altă prostituată a murit în urma unei agresiuni la care, fără voia mea, am fost complice –, mă trezesc, deodată, binedispus.

— Da' ce, ești vreun dement dintr-ăla, vreun impotent care vrea s-audă cuvinte porcoase și gata?

Zîmbesc ca prostul în continuare, fără să-i răspund.

— Bine, oftează ea, o fac și p-asta. Da', dacă vrei așa, prețu-i corect, să știi! Că asta e tot un fel de perversiune.

Cumva dezamăgită, se sprijină de peretele toaletei, îmi cere o țigară, și-o aprinde, apoi, suflîndu-mi primul fum în față, se interesează:

— Ce vrei să-ți spun? Cum am făcut-o ultima dată, c-un arab, sau cum am făcut-o prima oară, c-un iubit de-a' meu?

Îmi dau seama că fata are o lecție pregătită chiar și pentru cazuri de genul ăsta, ceea ce,

din nou, în loc să mă irite, se adaugă bunei mele dispoziții. Totuși, deși partea cu povestitul aventurilor ei trecute pare interesantă, ar trebui, poate, să-mi stăpînesc curiozitatea. Mai ales avînd în vedere faptul că, în felul ăsta, aș putea rata conversația pentru care am venit aici.

Apropo de conversația pentru care am venit aici... Gîndul ăsta mă face să-mi revin brusc din plăcuta stare în care aproape cu inconștientă am acceptat să mă cufund. Și, odată cu acest moment, fata pe care imaginația mea a dotat-o cu oarecare candoare și pe care am început chiar să o privesc cu simpatie revine la imaginea sa de banală prostituată, care mă interesează doar prin prisma informațiilor pe care mi le-ar putea oferi. Îmi înjur moleșcala de moment și o opresc pe cea din fața mea să debiteze amănunte legate de relațiile ei sexuale.

— Da' atunci ce naiba vrei!? se răsteste ea, ajungînd cu răbdarea la limită. Cum mi-a pus-o un arab nu te-ntereșează! Cum mi-a pus-o primu' meu iubit, nici atîta! Vrei cumva să-ți spun cum o fac cu femele? Sau...

Stinge de perete, cu gesturi bruste, țigara din care abia a tras cîteva fumuri. După care face eforturi vizibile pentru a reuși să se calmeze și mă întrebă:

— Sau te-ai răzgîndit? Vrei și tu ce vor toți oamenii normali?

Fără să-mi aștepte răspunsul, fără să mai privească măcar spre mine, își vîră mîinile sub puloverul cu care sînt îmbrăcat, atingîndu-mi pielea. Gestul ei, deși ar trebui să-mi creeze o altă senzație, mă irită. O îndepărtez

nervos, împingînd-o cu destulă putere, ceea ce o face să mă privească speriată:

— Are cin' să m-apere, să știi! spune, pe un ton ridicat. Am și io pe cineva car' mă protejează! Numa' să țip, că-ndată vine și-ți rupe picioarele!

Înceerc totuși să mă calmez și, totodata, s-o liniștesc pe ea.

— Vreau să vorbim despre ceva, îi spun, pe un ton aproape blînd. Vreau să știu... să aflu..., mă bilbîu eu, neștiind cum să intru în subiect, să aflu ceva despre o colegă de-a ta.

— Nu spun n'ica despre colegele mele! mă refuză fata hotărîtă, deși habar n-are încă despre ce e vorba.

Apoi, innegurîndu-se la chip:

— Ești cumva sticlete, băi?

— Nu, cum să fiu!? dau eu energie din cap. Ce, mama mă-sii, arăt a polițist!?

— Atunci, de ce te țipi la mine!?

Devine tot mai incrunțată. Iar eu simt că mă sufoc în cabina asta de W.C., dîndu-mi seama că aș putea să fi pierdut și banii pe care i-am dat fetei, să fi ratat și ocazia de a face sex cu ea, să rămîn și fără vreo informație. Posibilitatea asta devine și mai clar conturată în clipa în care ea, profitînd de starea confuză în care mă aflu, deschide ușa și iese pe holul toaletei.

De-a dreptul disperat, văzînd-o îndepăr-tîndu-se, nu-mi trece altceva prin minte decît să-mi dau jos pantalonii, să-mi îndrept mîinile spre prostituată, de parcă tocmai m-aș fi decis să deschid porțile Paradisului, și să o chem înapoi.